

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

№ [REDACTED]/2021 г. - ГП
гр. София, 05.08.2021 г.

ДО
Г-Н НИКОЛАЙ ХАДЖИГЕНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВРЕМЕННАТА КОМИСИЯ
ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ НА ФАКТИ И
ОБСТОЯТЕЛСТВА ПРИ ИЗПОЛЗВАНЕ НА
СЪЛЗОТВОРЕН ГАЗ, УПОТРЕБАТА НА СИЛА
И ПОМОЩНИ СРЕДСТВА ОТ МВР,
ИЗВЪРШЕНИ НА 10 ЮЛИ И 2 СЕПТЕМВРИ
2020г. СРЕЩУ ПРОТЕСТИРАЩИ ГРАЖДАНИ,
КАКТО И ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ НА ФАКТИ И
ОБСТОЯТЕЛСТВА, СВЪРЗАНИ С
ПРИЛАГАНЕ НА СПЕЦИАЛНИ
РАЗУЗНАВАТЕЛНИ СРЕДСТВА НА
ПРОТЕСТИРАЩИ ГРАЖДАНИ И
ОПОЗИЦИОННИ ЛИДЕРИ И ЧЛЕНОВЕ НА
ПОЛИТИЧЕСКИ ПАРТИИ ОТ ОПОЗИЦИЯТА

На Ваш № ВРМВР-45-[REDACTED]/30.07.2021г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ХАДЖИГЕНОВ,

С писмо от 02.08.2021г. Ви изпратихме отговор по повод искане за представяне до определен ден и час на относими документи и материали, включително квалифицирани по съответния ред, както и всички данни за образувани досъдебни производства срещу протестиращи граждани.

С настоящото писмо от 30.07.2021г. се иска предоставяне на всички документи и материали, включително специални разузнавателни средства и изготвени веществени доказателствени средства, от конкретни досъдебни производства, наблюдавани от Специализираната прокуратура. Поставеният срок отново е 10.00 часа на 02 август 2021г., като този срок е изтекъл още преди

получаването на писмото в прокуратурата. Независимо от това, е необходимо да Ви уведомя за следното:

Главният прокурор на Република България не наблюдава конкретни досъдебни производства. Същите се ръководят само и единствено от наблюдаващите ги прокурори от териториалните прокуратури. Извършените през 2016г. промени в устройствения Закон за съдебната власт изключват възможността за намеса на главния прокурор в работата на прокурорите по конкретни преписки и досъдебни производства.

Съгласно чл.117, ал.2 от Конституцията всеки прокурор е независим и при осъществяването на своите функции се подчинява само на закона. Върховенството на закона е гарант на правовата държава и като основен принцип издига закона над всичко останало. Главният прокурор не е над закона, нито извън закона, и не може да влияе чрез законови механизми или чрез правомощията си по служба при вземането на решенията на прокурорите по конкретни преписки и досъдебни производства. Това е така, защото по Конституция прокуратурата е единна, но не и централизирана. Прокурорите не са подчинени на главния прокурор при упражняването на прокурорските им функции по чл.127 от Конституцията на РБ.

Осъществяването на надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори по смисъла на чл.126, ал.2 от КРБ е абстрактно правомощие. То се реализира по отношение на всички прокурори по обособени групи от дела и преписки на различен принцип в зависимост от необходимостта, но никога по отношение на конкретен прокурор или по конкретна преписка или наказателно производство. Надзора и методическото ръководство имат за цел да осигурят еднаквото прилагане на закона от прокурорите, което също произтича от принципа на равенството на гражданите пред закона. Подобни са и правомощията на Върховния касационен съд и Върховния административен съд по чл.124 и чл.125 от КРБ.

Българското законодателство изрично забранява разгласяването на информация по конкретни досъдебни производства без разрешението на съответния наблюдаващ прокурор и изключения от тази забрана са недопустими, включително и за главния прокурор. Опазването на следствената тайна представлява част от осъществяването на съдебната власт от съдебните органи, които са независими при осъществяването на своите функции, като разгласяването на материали от разследването би могло да попадне под наказателната отговорност, предвидена в чл.360 от НК.

Материалите от досъдебните производства, съдържащи класифицирана информация, са извън кръга от информация, която парламентарна комисия може да получава и използва, защото разгласяването ѝ ще наруши не само независимостта на съдебната власт, но и правата на гражданите, които съдебната

власт по Конституцията трябва да брани. Информацията, свързана със специални разузнавателни средства като способ за събиране на доказателства, попада под защитата на Закона за защита на класифицирана информация и наказателната отговорност по Раздел I на Глава дванадесета от НК. В Закона за специалните разузнавателни средства са изброени изчерпателно органите, които са компетентни да искат използване на специални разузнавателни средства, да разрешават използването им, да осигуряват прилагането им и да използват резултатите от прилагането им. Достъп до събраната чрез специални разузнавателни средства информация, и то в зависимост от етапа на процедурата, имат само заявителите им, прилагащите ги структури и оправомощените да получават информация във всеки конкретен случай длъжностни лица по силата на чл.14, ал.3, т.5 от ЗСРС. Никакви други длъжностни лица и институции нямат право за изискват и получават информация в посочения смисъл.

Отново е необходимо да посочим, че в чл.84, т.16 от Конституцията на РБ са определени границите, в които Народното събрание може да се интересува и намесва в дейността на прокуратурата – с изслушване и приемане на доклади по прилагането на закона, противодействието на престъпността и реализирането на наказателната политика.

Съдържанието на тези доклади е разяснено с Решение №6 на КС от 6 юни 2017г. по к.д. №15/2016г., като категорично е прието, че Народното събрание не може да изисква от главния прокурор доклад относно дейността на прокуратурата по конкретно наказателно производство. Материалите и доказателствата, придобити в досъдебната фаза на процеса нямат публичен характер и не могат да се разгласяват без разрешението на наблюдаващия прокурор, а запознаването на народните представители с материалите по конкретно производство е в пряко противоречие с нормите на НПК, където точно са определени участниците в досъдебната фаза, техните права и задължения. Осведомяването на народните представители за предмета на конкретно наказателно производство, за извършени действия по разследването, за събраните доказателства или за предстоящи процесуални действия може да доведе до нарушаване на редица права, включително и на правото на личен и семеен живот по чл.8 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, като част от националния правен ред, и то не само по отношение на обвинените лица, но и относно пострадали от престъпление лица и свидетели по делото, и на минималните стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпление.

Единственият начин за получаване на информация от Народното събрание за дейността на прокуратурата е чрез доклади по прилагането на закона, което се осъществява по определен в КРБ, ЗСВ и Правилника за организацията и дейността на НС ред. При обсъждането на докладите народните представители могат да поставят и писмени въпроси, постъпили от граждани, институции и

неправителствени организации във връзка с докладите, на които главният прокурор отговаря, но тези въпроси не могат да засягат конкретни досъдебни производства.

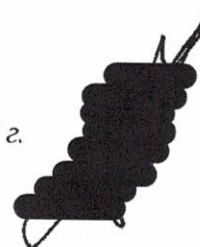
С оглед изложеното още по – малко е възможно от Народното събрание, и то извън контекста на правомощията му по чл.84, т.16 от Конституцията, във връзка с дейността на временни комисии, да се изискват материалите по досъдебни производства.

В Решение №9 от 4 октомври 2011г. по к.д. №7/2011г. Конституционният съд ясно е посочил, че дейността на съдебните органи не може да бъде предмет на контрол от законодателния орган, защото това е противоконституционно. Зависимостта им от указанията, преценката и насоките на законодателната или изпълнителната власт, както и от други държавни органи и длъжностни лица, е нарушение на категоричния конституционен императив, съдържащ се в разпоредбата на чл.117, ал.2 от КРБ. Никой орган, включително и Народното събрание, неговите комисии и народните представители, не могат да се намесват в конституционните им правомощия. Правосъдие могат да осъществяват само органи на съдебната власт. Ако такива функции бъдат възложени на органи на други власти, това ще съставлява промяна във формата на управление на държавата /Решение №3/2003г. по к.д. №22/2002г. на КС/. Макар и самостоятелна, съдебната власт и нейните органи са неразривно свързани с парламентарната форма на управление и са неотменим неин елемент. Народното събрание не може да изземва функции на съдебната власт, защото се нарушава конституционно установеният баланс между институциите чрез упражняване на функции, които Конституцията е възложила на съдебните органи.

В редица свои решения Конституционният съд е подчертал, че разделението на властите не означава, че те не следва да си взаимодействат и да функционират съгласувано. Това взаимодействие обаче винаги се осъществява в рамките на относимите разпоредби от Конституцията и законите на страната, и по предвидения в тях ред и форма.

**ЗА ГЛАВЕН ПРОКУРОР НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:**

*/съгласно заповед № РД- [REDACTED] /27.07.2021 г.
на главния прокурор/*

[REDACTED]
**ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ
ПРОКУРОР ПРИ ВКПИ**